

Krisztusban egyek vagyunk

A Tükör mostani száma az előző kiegészítése. Abban három magyar embernek a cigányokhoz fűződő viszonyát, cigányokkal kapcsolatos előítéleteinek, ellenérzéseinek megváltozását mutattuk be. Ebben a számban épp a fordítottja történik. Igen, mert ez így szép, ez így krisztusi, ez így teljes. Krisztusban omlanak le a válaszfalak, benne szeretjük meg egymást, tartjuk a másikat magunknál különbenek... Legyünk akár cigányok, akár magyarok!

Balogh Tibor (Pimpa)

– *Hogyan történt a megtérésed?*

– Cigány fiataalként, már 16 éves koromban megnősültem, így kerültem apósom családjába, akkor ők már ismerték Istent és az ő munkáját végezték. Rétközberencsre és a környékbeli településekre jártak missziós utakra. A missziós munkások közül senkinek nem volt vezetői engedélye, ezért segítségemet felajánlottam apósom iránti tiszteletből. Eleinte még a kocsiban vártam az istentiszteletek végét, pár hónap elteltével már bent hallgattam a házi alkalmakon Isten igéjét. Ennek ellenére világi fiataalként éltem napjaimat és nem engedtem Isten hívásának. Egy éjjel azonban Isten összetört és felismertette velem, hogy órea van szükségem. A következő napi istentiszteleten az evangélium hirdetésekor megtérésre hívták az embereket, amire én tudatosan igent mondtam, mert addigra Isten elvégezte bennem az újjászületés munkáját.

– *Hogyan kerültél a cigánymisszióba?*

– A megtérésem előtt is már a cigánymisszió munkájában vettem részt, utána a zenei szolgálatban. Jelenleg a Kegyelem Roma Baptista Gyülekezet vezetőjeként szolgálom Istent.

– *Megtérése előtt hogyan gondolkodtál a magyarokról és miért?*

– Gyermekkoromban nagyon sok magyar barátom volt, de nem mindenkivel volt

jó a kapcsolat, mert származásom miatt lenéztek. Ezt én próbáltam viszonzni, szóban védeni magamat és agresszíven léptem fel a megvetés miatt. Nem tudtam, hogy reagáljak ezekre a helyzetekre.

– *Megtérése után ez a szemléleted milyen módon változott és miért?*

– Tapasztaltam és tapasztalom az előítéletes viselkedést a többségi társadalom részéről. Számomra a legrosszabb azt átélni, amikor ezt keresztény testvérek részéről tapasztalom. Ilyenkor elgondolkodom, hogy az Isten igéje nem igaz-e mindenkire? Az Isten nem személyválogató, Isten családjába tartozunk és ott nincs különbség. Nincs szín és faji különbség. Mindannyiunknak kegyelemre van szükségünk, ezért nekünk is gyakorolni kell ezt.

Az évek folyamán Isten munkájának köszönhetően megismertem Isten szeretetét és hogy mit vár el az életünkben. Ezért próbálok az ő kegyelmét gyakorolni mások felé akkor is, amikor ilyen helyzetbe kerülök. Amikor kikerülnek, levegőnek néznek, megvetnek vagy nem hiszik el, hogy cigány ember is megtérhet – nos, ilyen helyzetekben Isten alázatát gyakorlom.

– *Hogy látod, miért alakult ki sok helyen külön cigány és nem cigány gyülekezet?*

– Az előítéletben látom ennek okát, mert nem hiszik el, hogy cigány ember is követheti Krisztust, sőt Isten elhívott munkása is lehet. A kultúránk, a mentalitásunk nem azonos. Tapasztaltam azt is, hogy sok ember fél tőlünk, fél leülni mellénk, fél megismerni bennünket. Ha megismernének, sok hamis tévhit törne össze.

– *Mit gondolsz, mi az, ami elősegítené a cigányok és a magyarok együttélését?*

– Nemcsak távkapcsolatból, fotón, telefonon ismernék a roma embereket, hanem személyesen is. Mi pedig, a cigány társadalom, jó példát mutatnánk a többségi társadalom felé. Ezért mindenkinek arra lenne szüksége, hogy még mélyebben ismerje meg Istent. A világnak pedig nem cigány és cigány keresztények tudjuk igazán megmutatni, hogyan élhetnek együtt emberek faji hovatartozástól függetlenül.

Kovács Bálint

Ilyen is van ma Magyarországon

Lakatos Jenő 2009 óta pásztorol egy 60 tagú gyülekezetet a Hajdú-Bihar megyei Hajdúhadházán, ami a Tüzes Szívek nevet viseli. Valóban tüzesek, plántálnak további gyülekezeteket Hajdúböszörményben, Debrecenben és Bojton. „Mindegy, hogy magyar vagy roma, ugyanúgy meg kell szabadulnunk a bűntől, de más a múltunk, ez tény.” – jelenti ki a 38 éves roma lelkipásztor.

– *Megtérése előtti életéről kérdeznélék: Milyen körülmények között nőttél fel, hogyan*

élted mindennapjaidat, mielőtt Jézussal találkoztál volna?

– Szüleim anyagi helyzetét, küszködését látva, hogy lehetőség szerint mindent megadjanak nekünk, az volt a célom, hogy szakmát szerezzek. Nehéz körülmények között nőttünk fel testvéremmel, ráadásul édesapám száz százalékos rokkantnyugdíjas volt. Tovább tanultam, és a szakmunkásképzőben láthattam, ahogy kiéleződik az ellentét a magyarok és a cigányok között. Nehéz volt beilleszkednem a közösség-

be, ugyanis tudták, hogy hajdúhadházi vagyok és roma. A „megélhetési bűnözés” kifejezés akkoriban sokaknak egyet jelentett azzal, hogy valaki hadházi származású cigány.

– *Hogyan adtad át az életedet Istennek? Milyen változást hozott ez benned?*

– 1996-ban tértem meg, sok negatív dolog gyűlt fel addigra bennem. Gyűlöletet, előítéletet, elutasítást tapasztaltam magam körül. Velem szemben is gyakran esett meg ilyesmi. Ha látták, hogy cigány vagyok, mondvasi-

nált indokokkal gyakran elküldtek az állásinterjúkról, nehezen szereztem munkát. De nem adtam fel!

Megtérésem után rájöttem, hogy mindaz, amit tapasztaltam, a sátán munkája volt. Az engem körülvevő világot ő változtatta földi pokollá. Hála Istennek a megbocsátás, elengedés fokozatosan megtörtént a szívemben. Azelőtt mindig azt hittem, hogy elutasított ember leszek, hogy mi, romák a társadalom alján leszünk és nem fogunk kitörni soha. Később gyülekezetvezetőként átláttam a rám bízottak problémáját. Jött egy új megértés a szívembe, hogy sokan küzdenek az elutasítottság érzésével és szabadulásra van szükségük. Isten kegyelméből sokak felé volt alkalmunk szolgálni, hogy megszabaduljanak azoktól a láncoktól, amik megkötözték őket.

Arra tanítom a gyülekezetet is, hogy a ki-sebbségi érzésből jöjjenek ki, és van felfelé vezető út Istennel. Magyar- és romakérdés inentől kezdve nincs számunkra. Jézus tanítása szerint szeretni kívánjuk embertársainkat, mindegy, ki is legyen az. Magunkban sem kívánunk tovább táplálni semmilyen előítéletet.

– *Arról az ominózus jobbikos esetről szeretnék megkérdezni, hogy miként jutott el egy roma származású keresztény lelkipásztor oda, hogy bocsánatot kérjen nemzetisége nevében egy nyilvánvalóan rasszista politikai csoportosulástól?*

– 2011 tavaszán bevonult a Magyar Gárda Hajdúhadházára. Béketeremtés volt a kitűzött céljuk a városban, hogy visszاسzorítsák a „cigánybűnözés”-t. Ez azonban nagyobb vizsá-

hoz vezetett. Nem nyugodtunk bele, mi is fel akartunk vonulni, hogy a béke és szeretet jegyében inspiráljuk a magyar és a roma embereket. A Magyar Gárda bevonulásának napján, Istentől indítva dicsőítettünk, hívtuk az embereket a megbékélésre. Az egyik felénk közelítő jobbikos azt hitte, hogy mulatozunk és nem hitte el, hogy alkohol nélkül érezzük jól magunkat és nem egymás ellen uszítjuk az embereket, hanem egészen mást hirdetünk. Elhűlve tért vissza az övéhez, hogy ilyen is van ma Magyarországon. Azt láttuk, hogy az emberek megdöbbenek azon, amit képviseltünk. A városvezetés előtt, a jelenlévő polgármester és képviselőtestület előtt aláztuk meg magunkat és kértünk bocsánatot a romák nevében az elkövetett bűnökért – erre kért minket Isten. Nehémiás könyvéből merítve ihletet, magunkra vállaltuk mások elkövetett vétkeit (Neh 1,6-7). A társadalomnak okozott fájdalomért való bocsánatkérés után rövid időn belül nagy változást láttunk kibontakozni. Kialakuló jó kapcsolatok, megbocsátás, növekvő békesség lett a jellemző a város magyar és roma lakossága között.

Fajó Attila

Kis közösségünk vegyes, roma és magyar...

Beszélgetés Ligorovics Zsolttal, a Dombóvári Roma Nemzetiségi Önkormányzat elnökével

– *Tapasztaltál-e az életed során megalázó bánásmódot magyarok részéről?*

– Sajnos igen. Türellemmel tudtam fogadni, és ez bizonyításra ösztönzött, hogy értékeljenek. Ezzel indult az életemben az integráció.

– *Hozol-e a családoból, neveltetésedből előítéleteket, sérelmeket a magyarokkal szemben?*

– Nem gondolom, mert a családom és én magyarokkal éltünk közös udvarban, és jól tudtunk együtt élni, közösen ettünk, sokat beszélgettünk, mint egy nagy család. De mintha a rendszerváltás és a politika a magyarokat és a cigányokat kettéválasztotta volna...

Előítéletekkel, sérelmekkel másképpen találkoztam. 13 évig dolgoztam az önkormányzat egyik részlegénél, a város- és lakásgazdálkodásnál. Segéd munkásként kezdtem, de Isten segítségével és áldásával sok tanúlással, képzésekkel mindig feljebb jutottam a ranglétrán, és elég hamar középvezető lettem. Cigányoknak és magyaroknak lettem a főnökük. Bár tudni kell, hogy nem akartam vezető lenni, főleg nem cigányokat vezető, mert szükségük csak az irigység jött, viszont a magyarok elfogadtak!

– *A megtérésed hogyan hatott az életutadra?*

– Amikor megtértem, a családom kinevelt és gúnyolt. Mondtam nekik, hogy nálam boldogabb ember nincs, hiszen Isten vezet engem és mutatja az utat. Azután, amikor látták az életemben a változást, kérdezték: Hova

járok? Ritkán el is jöttek istentiszteletre vagy közösségi alkalomra...

Sokat vívódtam ebben az időben, mert egy betegség miatt az akkori munkahelyemet 13 év után ott kellett hagynom. Minden reggel olvastam a Mai Igét, meg a Csendes percek és más bibliai olvasmányokat. Egy metodista testvérem, aki a lelki „teherhordozóm” is, minden reggel felhívott, hogy megkérdezze: olvastam-e az ígét, mert Isten szólít, tervei vannak velem. Nehezen hittem el, de valóban nap mint nap vezetett Isten. Az nem jutott eszembe, hogy egyszer megint vezető leszek, és szeretettel, alázattal fogom a szolgálatot végezni.

– *Cigány keresztényként érzel-e valamilyen küldetést magyarok felé?*

– Igen, érzek, de a munkámban nem teszek különbséget cigány és magyar között. Megértettem, hogy Isten helyezte erre a posztra, és

addig, amíg Isten ezt akarja tőlem, teljes szívvel és erőmmel szolgálom neki és minden embernek.

– *Hogyan tud ez az új lelkületed érvényesülni a kisebbségi önkormányzati munkádban?*

– Amikor elkezdtem Isten segítségével a rászoruló embereknek bútorokat, ruhát, élelmiszert, tűzfát adni, közösségi alkalmakat, programokat tartani, Isten rádöbbenett arra, milyen jó is segíteni másokon általa! Szoktam a Bibliából is felolvasni nekik, utána pedig megbeszéljük, hogy miről is olvastunk a történetben. Ez lett az életem, köszönöm Istennek! Hiszen amikor a sok kisgyermek szívesen jön a foglalkozásra, ezt az örömet leírni nem lehet! Kis közösségünk vegyes, roma és magyar. Az odajáró gyerekek, felnőttek, családok nap mint nap a megélhetésükért küzdenek, sokszor kilátástalanságban, nyomorban. De van egy reményünk, hogy az életünkben ott van Jézus, mert érezzük azt a szeretetet, boldogságot, amit tőle kapunk.

– *Szerint mit tudnak adni a cigányok a magyaroknak Krisztus által?*

– Úgy gondolom azt, ahogyan mi Istent áldjuk, ahogyan énekelünk a szegénység és kilátástalanság ellenére, hogy olyankor nem számít más, csak Isten! Kérdezik is a magyarok, hogy nálunk mi ez a nagy buzdóság, jökedv? Ők ezt nem értik, de mi igen! Mert ki-fejezni sem lehet Isten szeretetét!

Kurdi Zoltán

TÜKÖR

Szerkesztők: Bakay Péter, Dani Eszter, Durkó Albert, Kovács Bálint, Kurdi Zoltán

Felelős kiadó: Durkó Albert • **Felelős szerkesztő:** CIMOK • **Tördelőszerkesztő:** Polyák István

Kiadja: Cigány Módszertani és Kutató Központ, 5630 Békés, Verseny u. 7.

Szerkesztőség elérhetőségei: info@cimok.hu, +36 70 701 9280